

The Family-Centered Gospel of Jesus Christ

By President Dallin H. Oaks

President of the Quorum of the Twelve Apostles

Jézus Krisztus családközpontú evangéliuma

Dallin H. Oaks elnök

a Tizenkét Apostol Kvórumának az elnöke

October 2025 general conference

Our doctrine and our belief in eternal families strengthen and bond us.

My loving brothers and sisters, thank you for your prayers on my behalf. I have felt them.

I.

The doctrine of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints centers on the family. Essential to our doctrine on the family is the temple. The ordinances received there enable us to return as eternal families to the presence of our Heavenly Father.

As of the April 2025 general conference, President Russell M. Nelson had announced the construction of 200 new temples. He loved to announce new temples at the conclusion of each general conference, and we all rejoiced with him. However, with the large number of temples now in the very earliest phases of planning and construction, it is appropriate that we slow down the announcement of new temples. Therefore, with the approval of the Quorum of the Twelve Apostles, we will not announce any new temples at this conference. We will now move forward in providing the ordinances of the temple to members of the Church throughout the world, including when and where to announce the construction of new temples.

The portion of my talk that I have just delivered was written after the death of our beloved President Russell M. Nelson. What now follows was written and approved weeks before, but it still represents my teachings, inspired by the Lord.

II.

A tanunk és az örök családokba vetett hitünk megerősít és összeköt minket.

Kedves testvéreim! Köszönöm nektek az értem mondott imáitokat. Éreztem őket.

I.

Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházának a tana a családra összpontosít. A családdal kapcsolatos tanunkban alapvető fontossággal bír a templom. Az ott elnyert szertartások lehetővé teszik számunkra, hogy örök családokként visszatérjünk Mennyei Atyánk jelenlétébe.

A 2025. áprilisi általános konferenciáig Russell M. Nelson elnök 200 új templom építését jelentette be. Szeretett új templomokat bejelenteni az egyes általános konferenciák végén, és mi mindannyian együtt örvendeztünk vele. Mivel azonban nagyon sok templom van a tervezés és az építés korai szakaszában, helyénvaló, hogy lassítsunk az új templomok bejelentésén. Ezért a Tizenkét Apostol Kvóruma jóváhagyásával ezen a konferencián nem jelentünk be új templomokat. A templomi szertartásokat pedig továbbra is biztosítjuk az egyház tagjainak szerte a világon, beleértve ebbe azt is, hogy mikor és hol jelentsük be új templomok építését.

Beszédemnek az imént elhangzott része szeretett elnökünk, Russell M. Nelson halála után íródott. Ami most következik, az már hetekkel ezelőtt elkészült és jóváhagyásra került, de még mindig az Úr által sugalmazott tanításaimat tükrözik.

II.

The family proclamation, announced 30 years ago, declares that “the family is ordained of God” and “is central to the Creator’s plan for the eternal destiny of His children.” It also declares “that God’s commandment for His children to multiply and replenish the earth remains in force.” And “we further declare that God has commanded that the sacred powers of procreation are to be employed only between man and woman, lawfully wedded as husband and wife.” As then-Elder Russell M. Nelson taught a Brigham Young University audience, the family is “pivotal to God’s plan. ... In fact, a purpose of the plan is to exalt the family.”

The Church of Jesus Christ is sometimes known as a family-centered church. It is! Our relationship to God and the purpose of our mortal life are explained in terms of the family. The gospel of Jesus Christ is the plan of our Heavenly Father for the benefit of His spirit children. We can truly say that the gospel plan was first taught to us in the council of an eternal family, it is implemented through our mortal families, and its intended destiny is to exalt the children of God in eternal families.

III.

Despite that doctrinal context, there is opposition. In the United States we are suffering from a deterioration in marriage and childbearing. For nearly a hundred years the proportion of households headed by married couples has declined, and so has the birthrate. The marriages and birthrates of our Church members are much more positive, but they have also declined significantly. It is vital that Latter-day Saints do not lose their understanding of the purpose of marriage and the value of children. That is the future for which we strive. “Exaltation is a family affair,” President Nelson has taught us. “Only through the saving ordinances of the gospel of Jesus Christ can families be exalted.”

The national declines in marriage and childbearing are understandable for historic reasons, but Latter-day Saint values and practices should improve—not follow—those trends.

Acsaládkiáltvány, amely 30 évvel ezelőtt került bejelentésre, kimondja, hogy „a [családot] Isten rendelte el”, és „központi szerepet tölt be a Teremtőnek a gyermekei örökkévaló rendeltetésére vonatkozó tervében”. Azt is kijelenti, hogy „Istennek a gyermekei számára adott azon parancsolata, mely szerint sokasodjanak és töltsék be a földet, továbbra is érvényben van. Kijelentjük továbbá, hogy Isten megparancsolta, hogy a szent nemzőerő csak olyan férfi és nő között használható, akik férjként és feleségként törvényes házasságot kötöttek.” Ahogy akkor még mint Russell M. Nelson elder a BYU hallgatóságának tanította, a család „Isten tervében sarkalatos pontot jelent. [...] Mi több, a terv célja a család felmagasztosítása.”

Jézus Krisztus egyházát olykor családközpontú egyházként emlegetik. Mert az is! Az Istennel való kapcsolatunkat és halandó életünk célját a családdal összefüggésben magyarázzuk. Jézus Krisztus evangéliuma Mennyei Atyánk terve az Ő lélekgyermekai javára. Valóban elmondhatjuk, hogy az evangéliumi tervet először egy örök család tanácsgyűlésén tanították nekünk, halandó családjainkon keresztül valósítjuk azt meg, rendeltetése pedig, hogy örök családokban magasztosítsa fel Isten gyermekeit.

III.

E tanbéli háttér dacára is tapasztalunk ellenállást. Az Amerikai Egyesült Államokban a házasságkötés és a gyermekvállalás hanyatlásától szenvedünk. Közel száz éve már, hogy csökken az olyan háztartások aránya, amelyek élén házaspárok állnak, és csökken a születési arány is. Egyháztagjaink körében a házasságkötési és születési mutatók sokkal kedvezőbbek, bár az ő esetükben is jelentős a visszaesés. Létfontosságú, hogy az utolsó napi szentek ne veszítsék el azt a tudást, amely a házasság céljának és a gyermekek értékének a megértéséből származik. Ez az a jövő, amelyért küzdünk. „A felmagasztosulás családi ügy – tanította nekünk Nelson elnök. – A családok kizárólag Jézus Krisztus evangéliumának szabadító szertartásain keresztül magasztaltathatnak fel.”

A házasságkötések és a gyermekvállalás terén tapasztalt országos visszaesés történelmi okokkal magyarázható ugyan, azonban az utolsó napi szentek értékeinek és gyakorlatainak javítaniuk kellene ezeken az irányokon, nem pedig követni őket.

In my boyhood 80 years ago, I lived on my grandparents' farm in a setting where almost all that happened during the day was under the direction of the family. There was no television or other electronics to distract from family activities. In contrast, in today's urban society, few members experience consistent family-centered activities. Urban living and modern transportation, organized entertainment, and high-speed communication have made it easy for youth to treat their homes as boardinghouses, where they sleep and take an occasional meal but where there is far less parental direction of their activities.

Parental influences have also been diluted by the way in which most current members of the Church earn a living. In times past, one of the great influences that unified families was the experience of struggling together in pursuit of a common goal—such as taming the wilderness or earning a living. The family was an organized and conducted unit of economic production. Today, most families are units of economic consumption, which do not require a high degree of family organization and cooperation.

IV.

As parental influences diminish, Latter-day Saints still have a God-given responsibility to teach their children to prepare for our family destiny in eternity (see Doctrine and Covenants 68:25). Many of us must do this when not all of our families are traditional. Divorce, death, and separation are realities. I experienced that in the family in which I was raised.

My father died when I was seven years old, so my younger brother and sister and I were raised by a widowed mother. In the most difficult of situations, she pressed on. She was alone and broken, but with the Lord's help, her powerful teaching of the doctrine of the restored Church guided us. How she prayed for heavenly assistance in raising her children, and she was blessed! We were raised in a happy home in which our deceased father was always a reality. She taught us that we had a father and she had a husband and we would always be a family because of their temple marriage. Our father was just away temporarily because the Lord had called him to a

Gyermekkoromban, 80 évvel ezelőtt, a nagyszüleim birtokán laktam, egy olyan helyen, ahol szinte minden, ami napközben történt, a család irányítása alatt zajlott. Nem volt televízió vagy más elektronikai berendezés, amely elvonta volna a figyelmet a családi tevékenységektől. Ezzel szemben a mai városi társadalomban kevés egyháztág tapasztal meg következetes, családközpontú tevékenységeket. A városi élet és napjaink közlekedése, a szervezett szórakoztatás és a nagy sebességű távközlés miatt a fiatalok könnyen tekintenek otthonukra panzióként, ahol alszanak és időnként étkeznek, ám ahol sokkal kevesebb szülői iránymutatást kapnak a tevékenységeiket illetően.

A szülői befolyás azáltal is gyengült, ahogyan a jelenlegi egyháztágok többsége keresi a kenyerét. A múltban az egyik legnagyobb családgyógyító hatással annak a megélése bírt, hogy együtt küzdöttek egy közös cél eléréseért – például azért, hogy művelésük alá vonják a természetet, vagy hogy megkeressék a betevőt. A család szervezett és irányított gazdasági termelési egységként működött. Manapság a legtöbb család gazdasági fogyasztói egységet jelent, ami nem követeli meg a család magas fokú szervezettségét és együttműködését.

IV.

Miközben a szülői befolyás csökken, az utolsó napi szenteknek továbbra is istenadta felelősségük a gyermekeik tanítása, hogy felkészüljenek családjaink rendeltetésére az örökkévalóságban (lásd Tan és szövetségek 68:25). Sokunknak úgy kell ezt megtennie, hogy nem minden családjunk hagyományos. Válás, halál és különélés – mind részei a valóságnak. Megtapasztaltam ezt abban a családban, amelyben nevelkedtem.

Hétéves voltam, amikor az édesapám meghalt, így aztán az öcsémet, a húgomat és engem egy megözvegyült édesanya nevelt. A legnehezebb helyzetekben is egyre tette a dolgát. Magányos volt és megtört, de az Úr segítségével, a visszaállított egyház tanáról szóló erőteljes tanítása utat mutatott nekünk. Mennyire imádkozott, hogy égi segítséget kapjon gyermekei felneveléséhez, és megáldatott! Egy boldog otthonban nőttünk fel, ahol elhunyt édesapánk mindig is valóságosként volt jelen. Édesanyánk azt tanította nekünk, hogy van egy édesapánk, neki van egy férje, és a templomi házasságuknak köszönhetően mindig egy család leszünk. Édesapánk távollé-

different work.

I know that many other families are not so happy, but every single mother can teach of the love of a Heavenly Father and the eventual blessings of a temple marriage. You too can do this! Heavenly Father's plan assures this possibility for everyone. We are all grateful for temple marriage and for the prospective blessings of being sealed as an eternal family. Like my mother, we love to quote Lehi's promise to his son Jacob that God "shall consecrate thine afflictions for thy gain" (2 Nephi 2:2). That applies to every Latter-day Saint family, complete or currently incomplete. We are a family church.

Our doctrine and our belief in eternal families strengthen and bond us. I will never forget the promise of my maternal Grandfather Harris, when we children were living on his farm near Payson, Utah. He gave me the tragic news that my father had died in faraway Denver, Colorado. I ran into the bedroom and knelt beside the bed, crying my heart out. Grandpa followed me and went to his knees beside me and said, "I will be your father." That tender promise is a powerful example of what grandparents can do to fill in the gaps when families lose or are missing a member.

Parents, single or married—and others, like grandparents, who fill that role for children—are the master teachers. Their most effective teaching is by example. The family circle is the ideal place to demonstrate and learn eternal values, such as the importance of marriage and children, the purpose of life, and the true source of joy. It is also the best place to learn other essential lessons of life, such as kindness, forgiveness, self-control, and the value of education and honest work.

Of course, many Church members have beloved family members who do not embrace gospel values and expectations. Such members need our love and patience. In relating to one another, we should remember that the perfection we seek is not limited to the stressful circumstances of mortality. The great teaching in Doctrine and Covenants 138:57–59 assures us that repentance and spiritual growth can continue

te csupán átmeneti volt, ugyanis az Úr egy másik munkára hívta el őt.

Tudom, hogy sok más család nem ilyen boldog, de minden egyes édesanya taníthat Mennyei Atya szeretetéről és a templomi házasság majdani áldásairól. Ti is képesek vagytok erre! Mennyei Atya terve mindenki számára biztosítja ezt a lehetőséget. Mindannyian hálásak vagyunk a templomi házasságért és azokért az eljövendő áldásokért, amelyek abból származnak, hogy örök családként egymáshoz pecsételnek minket. Édesanyámhoz hasonlóan mi is szívesen idézzük Lehi ígéretét, amelyet a fiának, Jákóbnak tett, miszerint Isten „javadra fogja szentelni megpróbáltatásaidat” (2 Nepi 2:2). Ez minden utolsó napi szent családra vonatkozik, akár teljes, akár jelenleg hiányos. Családi egyház vagyunk.

A tanunk és az örök családokba vetett hitünk megerősít és összeköt minket. Soha nem fogom elfelejteni anyai Harris nagyapám ígéretét, amikor gyermekként a Utah állambeli Payson közelében lévő birtokán éltünk. Ő közölte velem a tragikus hírt, hogy édesapám messze, a colorádói Denverben meghalt. Berohantam a hálószobába, letérdeltem az ágy mellé, és szívből zokogtam. Nagyapa utánam jött, letérdelt mellém, és azt mondta: „Én leszek az édesapád.” Ez a gyengéd ígéret erőteljes példa arra, hogy miképpen pótolhatják a nagyszülők a hiányt egy családtag elvesztése vagy hiányzása idején.

A szülők, legyenek egyedülállók vagy házasságban – és mások, mint például a nagyszülők, akik betöltik ezt a szerepet a gyermekek számára –, a tanítómesterek. Legeredményesebben példamutatással tanítanak. A családi kör jelenti az eszményi helyet az olyan örök értékek felmutatására és elsajátítására, mint a házasság és a gyermekek fontossága, az élet célja, valamint az öröm igaz forrása. Ez a legjobb hely arra is, hogy megtanuljuk az élet más lényeges leckéit, például a kedvességről, a megbocsátásról, az önuralomról, valamint a tanulás és a becsületes munka értékéről.

Természetesen, sok egyháztagnak vannak olyan szeretett családtagjai, akik nem fogadják el az evangéliumi értékeket és elvárásokat. Az ilyen egyháztagoknak a szeretetünkre és a türelmünkre van szükségük. Egymáshoz való viszonyulásunk során ne feledkezzünk meg arról, hogy az általunk áhított tökéletességnek nem kell kötelezően a halandóság felkavaró körülményei közepette megvalósulnia. A Tan és szövetségek

in the spirit world that follows mortality. More important, as families unite to strengthen one another, we should all remember that the sins and inevitable shortcomings all of us experience in mortality can be forgiven through repentance because of the glorious and saving Atonement of Jesus Christ.

V.

Our Savior, Jesus Christ, is our ultimate role model. We will be blessed if we model our lives after His teachings and self-sacrifice. Following Christ and giving ourselves in service to one another is the best remedy for the selfishness and individualism that now seem to be so common.

Parents also have a duty to teach their children practical knowledge apart from gospel principles. Families unite when they do meaningful things together. Family gardens build family relationships. Happy family experiences strengthen family ties. Camping, sports activities, and other recreation are especially valuable to bond families. Families should organize family reunions to remember ancestors, which lead to the temple.

Parents should educate children in the basic skills of living, including working in the yard and home. Learning languages is a useful preparation for missionary service and modern life. The teachers of these subjects can be parents or grandparents or members of the extended family. Families flourish when they learn as a group and counsel together on all matters of concern to the family and its members.

Some may say, "But we have no time for any of that." To find time to do what is truly worthwhile, many parents will find that they can turn their family on if they all turn their technology off. And parents, remember, what those children really want for dinner is time with you.

Great blessings come to families if they pray together, kneeling night and morning to offer thanks for blessings and to pray over common

138:57–59 nagyszerű tanítása biztosít minket arról, hogy a bűnbánat és a lelki növekedés a halandóságot követő lélekvilágban is folytatódhat. Ennél is fontosabb, hogy amikor a családok összefognak egymás megerősítésére, akkor mindannyian tartsuk szem előtt, hogy a halandóság során mindannyiunk által megtapasztalt bűnök és elkerülhetetlen fogyatkozások megbocsátást nyerhetnek a bűnbánat révén, köszönhetően Jézus Krisztus dicsőséges és szabadító engesztelésének.

V.

Szabadítónk, Jézus Krisztus a legfőbb példaképünk. Áldottak leszünk, ha életünket az Ő tanításai és önfeláldozása szerint alakítjuk. Krisztus követése és az egymás iránti odaadó szolgálatunk jelenti a legjobb gyógyírt arra az önzésre és énközpontúságra, amelyek most már oly mindennaposnak tűnnek.

A szülők kötelessége továbbá, hogy az evangéliumi tantételek mellett gyakorlati ismereteket is tanítsanak a gyermekeiknek. A családok akkor tartanak össze, ha tartalmas dolgokat csinálnak együtt. A családi kertek családi kapcsolatokat építenek. A vidám családi élmények megerősítik a családi kötelékeket. A táborozás, a sport- és egyéb szabadidős tevékenységek különösen értékesek a családi kötelékek kialakításában. Az ősökre emlékezve a családok szervezzenek olyan családi találkozókat, amelyek a templomhoz vezetnek.

A szülők tanítsák a gyermekeket az élet alapvető készségeinek az elsajátítására, köztük a kerti és a ház körüli munkára. A nyelvek tanulása hasznos felkészülés a misszionáriusi szolgálatra és a mai életre. Az e „tantárgyak” tanítói lehetnek a szülők, a nagyszülők vagy a tágabb család tagjai is. A családok akkor boldogulnak, amikor csoportként tanulnak, és közösen tanácskoznak a család és a tagjait érintő minden ügyben.

Egyesek talán azt mondják: „De nekünk semmi ilyesmire nincs időnk.” Sok szülő rá fog jönni, miszerint ahhoz, hogy időt találjanak az igazán értékes dolgokra, úgy tudjákbekapcsolnia családjukat, ha mindannyian kikapcsolják az elektronikai eszközeiket. És szülők, ne feledjétek, hogy amit ezek a gyermekek igazán szeretnének vacsorára, az a veletek töltött idő!

Nagyszerű áldások érik a családokat, amikor együtt imádkoznak, este és reggel letérdelve köszönetet mondanak az áldásokért, és imájukba

concerns. Families are also blessed as they worship together in Church services and in other devotional settings. Family bonds are also strengthened by family stories, creating family traditions, and sharing sacred experiences. President Spencer W. Kimball reminded us that “stories of inspiration from our own lives and those of our forebears ... are powerful teaching tools.” They are often the best sources of inspiration for us and our posterity.

I testify of the Lord Jesus Christ, who is the Only Begotten Son of God, our Eternal Father. He invites us to follow the covenant path that leads to a heavenly family reunion. The sealing powers of the priesthood, directed by the keys restored in the Kirtland Temple, bring families together for eternity (see Doctrine and Covenants 110:13–16). They are currently being exercised in a growing number of temples of the Lord throughout the world. This is real. Let us be part of it, I pray, in the name of Jesus Christ, amen.

foglalják a közös ügyeiket. A családok akkor is áldásokban részesülnek, amikor együtt hódolnak az egyházi gyűléseken és más, áhítattal teli helyzetekben. A családi kötelékeket a családi történetek, a családi hagyományok megteremtése és a szent élmények továbbadása is erősíti. Spencer W. Kimball elnök emlékeztetett minket, hogy „a saját és elődeink életéből származó lelkesítő történetek... hathatós tanítási eszközök.” Gyakran ezek jelentik számunkra és utódaink számára az ösztönzés legjobb forrásait.

Bizonyságot teszek az Úr Jézus Krisztusról, aki az Örökkévaló Atyánk Egyszülött Fia. Arra hív minket, hogy kövessük a szövetség ösvényét, amely egy mennyei családi találkozóhoz vezet. A papság pecsételő hatalmai, amelyeket a Kirtland templomban visszaállított kulcsok irányítanak, örökre egyesítik a családokat (lásd Tan és szövetségek 110:13–16. Ezeket jelenleg szerte a világon használják az Úr egyre növekvő számban felépülő templomaiban. Ez valóságos. Azért imádkozom, hogy legyünk ennek mi is a részesei. Jézus Krisztus nevében, ámen.